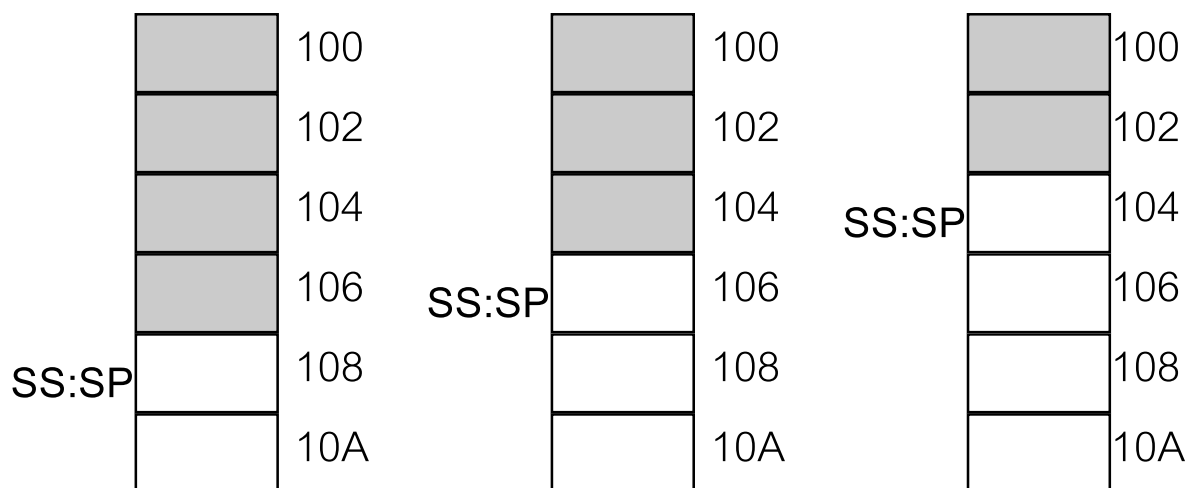

โปรแกรมย่อยและแอสติก

- แอสติก
- โปรแกรมย่อยที่ส่งพารามิเตอร์ผ่านทางแอสติก
- ตัวแปรภายใน (Local variable)

สแต็ค

- สแต็ค คือหน่วยความจำที่มีลักษณะการเก็บข้อมูลแบบเก็บทีหลังอ่านออกไปก่อน (Last In First Out)
- รีจิสเตอร์ SS : SP เก็บตำแหน่งบนสุดของสแต็ค. การเก็บข้อมูลเพิ่มลงในสแต็คจะทำให้สแต็คมีทิศทางในการขยายขนาดไปทางลบ. (ค่าของรีจิสเตอร์ SP มีค่าลดลงครั้งละ 2 ไบต์)

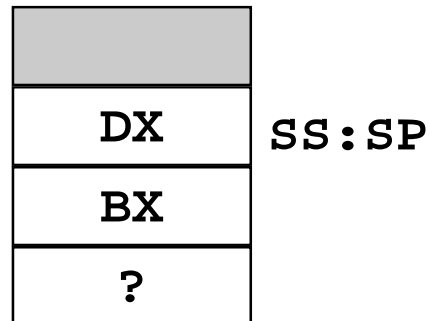
หมายเหตุ : ในการเขียนสแต็คเรานิยมเขียนข้อมูลหน่วยละ 1 เวิร์ด เพราะการเก็บข้อมูลในสแต็คจะมีขนาด 1 เวิร์ดเสมอ

แอสตัก

- การอ้างข้อมูลในแอสตัก

- ใช้การอ้างแบบสัมพันธ์กับฐาน โดยคิดอ้างอิงกับค่าในรีจิสเตอร์ BP

```
push    bx
push    dx
```



```
mov     bp, sp
mov     ax, [bp]      ; ax=dx
mov     si, [bp+2]    ; si=bx
```

- เราสามารถใช้แอสตักในการเก็บค่าพารามิเตอร์ที่ส่งให้โปรแกรมย่อยได้

แสดงหลักการเรียกโปรแกรมย่อย

โปรแกรมหลัก

```
push    ax
call    testproc
```

โปรแกรมย่อย

```
testproc proc near
```

เราจะอ้างถึงข้อมูลในแอสตักโดยผ่าน BP
ต้องเก็บค่าเดิมของ BP ไว้ด้วย

```
push    bp
mov     bp, sp
```

อ้างถึง AX ที่ผ่านค่ามาทางแอสตัก

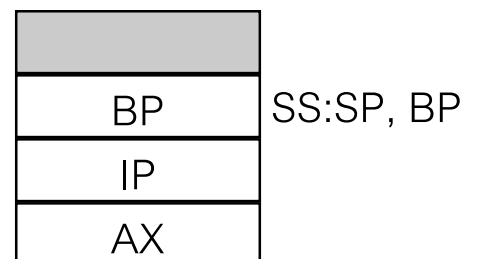
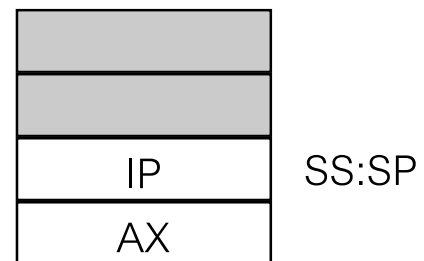
```
mov     dx, [bp+4]
```

เมื่อจบโปรแกรมโปรแกรมย่อยของเราก็ต้องคืนค่าให้ BP

```
pop     bp
```

และล้างข้อมูลที่ส่งมาทางแอสตักด้วย

```
ret     2
```


ระบุให้ลดค่าในแอสตักไป 2
ไบต์หลังการกระโดดกลับ

โครงสร้างทั่วไปของโปรแกรมย่อยที่ ส่งค่าผ่านทางแอสติก

```
proc1    proc    near
          push    bp
          mov     bp, sp

          ...

          pop     bp
          ret     XXX
proc1    endp
```

EX

เขียนโปรแกรมย่อยแสดงข้อความบนหน้าจอรับพารามิเตอร์ผ่านทางแอสติก. พารามิเตอร์มีสองค่า. พารามิเตอร์แรกคือออฟเซตของข้อความมีขนาด 1 เวิร์ด. พารามิเตอร์ที่สองคือความยาวของข้อความมีขนาด 1 เวิร์ดเช่นเดียวกัน. การ PUSH พารามิเตอร์ลงในแอสติกจะ PUSH พารามิเตอร์แรก ตามด้วยพารามิเตอร์ที่สอง.

SS:SP,BP	BP
[BP+2]	IP
[BP+4]	LEN
[BP+6]	OFFSET

ลักษณะของแอสติกหลังการเรียก
ใช้โปรแกรมย่อย และเก็บค่า BP
ลงแอสติกเรียบร้อยแล้ว

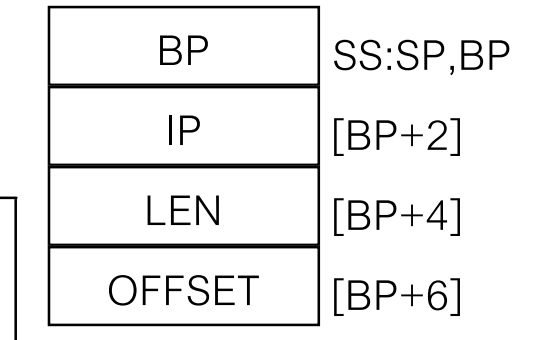
ตัวอย่าง

```
dispstr proc near
    push bp
    mov bp, sp
    push ax
    push bx
    push cx
    push dx
    mov bx, [bp+6]
    mov cx, [bp+4]
    mov ah, 2
    jcxz endloop

printloop:
    mov dl, [bx]
    int 21h
    inc bx
    loop printloop

endloop:
    pop dx
    pop cx
    pop bx
    pop ax
    pop bp
    ret 4

dispstr endp
```


แสดงที่เวลานี้

? ทำไมเราจึง
PUSH BP ก่อนที่
จะเก็บค่าของ
รีจิสเตอร์ต่าง ๆ

ตัวอย่าง

EX

เขียนโปรแกรมย่อยคำนวณค่า CHECKSUM ที่ได้จากการนำข้อมูลทั้งหมดมา XOR กัน โดยรับพารามิเตอร์ที่จะถูก PUSH ลงมาในแอสตักเรียงตามลำดับดังนี้ :

พารามิเตอร์ตัวแรกคือ ออฟเซตเริ่มต้นของข้อมูล

พารามิเตอร์ตัวที่สองคือ จำนวนข้อมูล

ข้อมูลมีขนาดค่าละ 1 เวิร์ด. พารามิเตอร์ทั้งสองมีขนาด 1 เวิร์ดทั้งคู่.

ให้โปรแกรมย่อยคืนค่า CHECKSUM ผ่านทางรีจิสเตอร์ AX.


```
calchecksum    proc    near
                push    bp
                mov     bp,sp
                push    bx
                push    cx
                push    dx
                mov     bx,[bp+6]
                mov     cx,[bp+4]
                mov     ax,0
                jcxz     endloop
xorloop:
                xor     ax,[bx]
                inc     bx
                inc     bx
                loop    xorloop
endloop:
                pop     dx
                pop     cx
                pop     bx
                pop     bp
                ret     4
calchecksum    endp
```

BP	SS:SP,BP
IP	[BP+2]
LEN	[BP+4]
OFFSET	[BP+6]

ตัวแปรภายใน

- เราสามารถใส่แอสติกสำหรับการเก็บข้อมูลชั่วคราวในโปรแกรมย่อยได้. โดยเราจะต้องจัดการกันเนื้อที่สำหรับเก็บข้อมูลเอง.

```
testproc  proc near
            push  bp
            mov   bp, sp
            sub   sp, 4
```

[BP-4]	??	SS:SP
[BP-2]	??	
	BP	SS:BP
[BP+2]	IP	
[BP+4]	??	
[BP+6]	??	ลักษณะของแอสติก

← กันเนื้อที่ไว้ 4 ไบต์

EX

เขียนโปรแกรมย่อยหาค่าของข้อมูลที่มีความถี่มากที่สุดจากกลุ่มของข้อมูลที่ใช้ระบุมาให้. ข้อมูลแต่ละตัวจะมีค่าระหว่าง 1 ถึง 20 และมีขนาด 1 ไบต์. ผู้ใช้จะ PUSH พารามิเตอร์ให้ตามลำดับดังนี้ : ออฟเซตเริ่มต้นของกลุ่มข้อมูล และ จำนวนข้อมูล. (มีขนาด 1 เวิร์ดทั้งคู่) โปรแกรมจะคืนค่าของข้อมูลที่มีความถี่ที่สุดในรีจิสเตอร์ AL. ความถี่สูงสุดของข้อมูลจะไม่เกิน 255.

ตัวอย่าง

- ขั้นตอน
 - โปรแกรมจะต้องนับความถี่ของข้อมูลค่าต่าง ๆ
 - หาข้อมูลที่มีความถี่มากที่สุด
- จะนับความถี่อย่างไร?
 - ข้อมูลมีขอบเขตระหว่าง 1-20
 - เก็บความถี่ของข้อมูลในตารางในหน่วยความจำ
 - โปรแกรมย่อย -> ประกาศใช้ข้อมูลในแอสตีก
 - ใช้ข้อมูลขนาด 20 ไบต์

```
findmost    proc    near
              push    bp
              mov     bp,sp
              sub     sp,20

              ...

              add     sp,20
              pop     bp
              ret     4
findmost    endp
```

TABLE [20 bytes]	SS:SP
	[BP-2]
	[BP-1]
BP	[BP]
IP	[BP+2]
LEN	[BP+4]
OFFSET	[BP+6]